

Nr 322.

Av herr **Rydén**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående exploatering av Ladugårdsgärdet m. m.

I propositionen nr 252 har Kungl. Maj:t framlagt förslag angående exploatering av Ladugårdsgärdet m. m. För exploaterings genomförande föreslås en försäljningsorganisation, bestående av den s. k. Djurgårdskommissionen, förstärkt med en ledamot. Denna kommission skulle mest på egen hand, någon gång efter Kungl. Maj:ts prövning av försäljningsanbud, handhava hela exploateringen av de utomordentligt dyrbara områden, varom nu är fråga. *Riksdagen skulle fullständigt avstängas från allt inflytande på gången av exploateringen och följaktligen också på resultatet av densamma.*

Förslaget är ägnat att kalla riksdagen till eftertanke. Medan riksdagen åtspörjes om varje annan fastighetsförsäljning av någon betydelse, föreslår regeringen här, att till och med varje form av riksdagsinflytande en gång för alla skall portförbjudas, när det gäller fastighetsförsäljningar för *flera tiotal miljoner kronors värde.*

Faran av och orimligheten i ett sådant förslag behöver knappast påpekas. Utfallet av exploateringen beror i hög grad på att kronans intressen komma att i allo och mot envar tillvaratagas. Att under sådana förhållanden avskära riksdagen från varje inflytande på försäljningens gång och lägga denna angelägenhet i händerna på en ur nyssnämnda synpunkter ensidigt sammansatt kommission innebär enligt min mening ett synnerligen oklokt handlande. Riksdagen har sådana erfarenheter om vart det leder, när riksdagen i angelägenheter som dessa eftersätter sina och rikets intressen, att antagandet av det föreliggande förslaget i oförändrad form borde vara uteslutet.

Det riktigaste vore enligt min uppfattning, att kommissionens tillsättning uppdroges åt riksgäldsfullmäktige. De äro riksdagens förtroendemän, och en stor del av de medel, som genom exploateringen inflyta, skola användas för täckande av förskott, som riksgäldskontoret gjort i avvaktan på försäljningarnas genomförande. I en sådan anordning har riksdagen garanti för att de synpunkter, som riksdagen har att i statslivet företräda, varda vederbörligen beaktade.

En annan utväg vore exempelvis att den kommission, som för exploateringen tillsättes, komme att bestå av en av Kungl. Maj:t utsedd verkställande ledamot samt två av riksgäldsfullmäktige utsedda ledamöter, bland dem kommissionens ordförande.

Under förutsättning, att garantier på detta eller annat betryggande sätt för ett vederbörligt inflytande från riksdagens sida skapas, synes mindre vara att erinra mot det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget.

I första hand yrkar jag sålunda, att fullmäktige i riksgäldskontoret erhålla i uppdrag att tillsätta exploateringskommissionen, i andra att majoriteten av ledamöter i kommissionen tillsättas av nämnda fullmäktige. Ett bifall till huvudförslaget innebär följande ändringar i Kungl. Maj:ts förslag:

att Ladugårdsgärdets förestående exploatering skall hand-
havas av en av fullmäktige i riksgäldskontoret tillsatt kom-
mission;

att — — — (lika med Kungl. Maj:t) — — — förordats;

att — — — (lika med Kungl. Maj:t) — — — bortflyttning;
samt

att av de vid den av kommissionen bedrivna — — — (lika
med Kungl. Maj:t) — — — Ladugårdsgärdet.

Stockholm den 31 mars 1930.

Värner Rydén.